

Reactie Nederlands Huisartsen Genootschap

“Goed dat de Hartstichting deze signalen onderzoekt, daar kunnen zowel patiënten als artsen hun voordeel mee doen.

We herkennen niet dat huisartsen op deze manier een diagnose gemist hebben. Wel weten we dat huisartsen vanaf het begin van de coronacrisis, met de beperkingen als gevolg van de landelijke maatregelen, vooral hun aandacht hebben gericht op het herkennen van klachten die niet zijn uit te stellen, zoals klachten die kunnen passen bij een hartinfarct.

Als een patiënt contact opneemt met de huisarts met klachten die mogelijk passen bij een hartinfarct zijn hiervoor standaard protocollen. Deze zorgen ervoor dat, voor zover mogelijk op basis van de aard en ernst van de klachten, een inschatting wordt gemaakt over het verdere beleid: aanzien met adviezen, een controle door de huisarts of direct sturen van een ambulance. Deze protocollen gelden onveranderd voor patiënten met corona, of een verdenking hierop. Corona zou dus geen beperkende factor moeten zijn voor het krijgen van zorg, al kan de manier waarop wel verschillen (bijvoorbeeld een huisbezoek (bij spoed) of een videoconsult (bij niet-spoed) i.p.v. op de praktijk).

Ondanks dat huisartsen gewend zijn deze inschattingen vaak te doen, kan het soms wel moeilijk zijn om onderscheid te maken tussen spoed en niet-spoed als de klachten niet heel duidelijk zijn. Dan kan er, achteraf misschien ten onrechte, afgewacht worden. Daarnaast lijken de klachten van een hartinfarct en corona soms op elkaar, zoals kortademigheid, waardoor het moeilijk is om deze van elkaar te onderscheiden. Dit is een lastig dilemma voor de huisarts: je wilt niets missen, maar ook niet ten onrechte een coronapatiënt naar het ziekenhuis sturen.

Hoe meer ervaring we opdoen met corona en de symptomen die erbij passen, hoe meer we op dit probleem hopen te kunnen inspelen. Die informatie met elkaar delen is hier erg belangrijk voor. Welke combinatie van klachten komen het meeste voor bij patiënten met corona? Ook zijn goed contactonderzoek en voldoende testcapaciteit belangrijk. Laagdrempelig overleg met het ziekenhuis is ook essentieel. Samen kunnen we dan bepalen of we afwachten bij een patiënt, of dat we deze patiënt insturen voor verder onderzoek.”